

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 39P/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725200160
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Veronika Števková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:8725200160.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5 39P/54/2025

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Veronikou Števkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom u otca, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova 88, Nitra ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matky D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., E. XXXX/XX a otca F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. XXXX/X, t.č. bytom H. – I., A. XX, o návrhu matky na zrušenie výživného na maloleté deti, takto

rozhodol:

5 39P/54/2025

- I. Súd návrh zamieťa.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

4 39P/54/2025

1. Navrhovateľka – matka maloletých detí sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu Poprad dňa 09.01.2025 domáhala zastavenia výživného na deti od 01.01.2025. Svoj návrh odôvodnila tým, že otec maloletých detí dostane od nej 40000 eur, pripraví ju o o strechu nad hlavou, teda o byt po svojom otcovi. Dostane 40000 eur, takže bude mať výživné na deti. Ona sa ocitne v podnájme. Matka svoj návrh doplnila písomným podaním doručeným Okresnému súdu Poprad dňa 24.02.2025. Uviedla, že sa má exekúcie – dlh na zdravotnej poisťovni 8000 eur, na výživnom na deti vraj 14000 eur u exekútora G. a 2500 eur u exekútora J.. Z predaja bytu jej ostane asi 12000 eur, z čoho pokryje rok podnájom a potom skončí na ulici. Otcovi bude vyplatené 38000 eur. Ona si nemôže dovoliť platiť na deti.

2. Uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 28P/4/2025 – 16 zo dňa 20.02.2025 súd preniesol miestnu príslušnosť na konanie na Okresný súd Nitra, nakoľko maloleté deti žijú so svojim otcom v obci H. – I., teda v obvode Okresného súdu Nitra.

3. Okresný súd Nitra doručil dňa 13.03.2025 matke poučenie, že vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom nie je možné podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine zrušiť, pričom matka písomne listom doručeným súdu dňa 17.03.2025 zotrvala na svojom návrhu.

4. Dňa 08.04.2025 bolo plánované informatívne stretnutie rodičov, ktoré sa neuskutočnilo z dôvodu, že matka dňa 26.03.2025 písomne ospravedlnila svoju neprítomnosť.

5. Na nariadené pojednávanie sa nedostavila matka, ktorá dňa 16.05.2025 ospravedlnila svoju neprítomnosť vzhľadom na vzdialenosť bydliska a zo zdravotných (arytmie srdca) a finančných dôvodov. Žiadala, aby súd pojednával v jej neprítomnosti alebo aby bola vypočutá dožiadaným súdom v Poprade. Všetko už zaslala písomne. Otec dostal z bytu 36500 eur a to má aj na výživné na deti. Je na ňom, aby podpísal dohodu, že nebude platiť výživné na deti. Takú dohodu chceli podpísať na súde v Poprade, tak si myslí, že aj na súde v Nitre, musia takú dohodu mať.

6. Súd v zmysle § 31 Civilného mimosporového poriadku pokračoval v konaní bez prítomnosti matky a vypočul otca. Otec uviedol, že s matkou maloletých detí sú rozvedení od roku 2013, bývali spolu v Poprade. On sa asi pred 4 rokmi presťahoval do Nitry a deti sa postupne presťahovali za ním. Majú s exmanželkou 9 detí. S ním býva B., C. a K.. Mal. Karolína je v 2. ročníku na SŠ v Šali, mal. C. je v 9. ročníku ZŠ v Cabaji, K. chodí do Nitry na Gymnázium Cyrila a Metoda 3. ročník. Ešte s nimi býva dcéra G., ktorá študuje na VŠ v Bratislave, je u nich iba cez víkendy. Ona si už výživné rieši s matkou sama. Býva s priateľkou, stavajú spolu dom. Teraz bývajú v podnájme, za ktorý platia 370 eur + energie, čo je spolu okolo 500 eur. Zarába okolo 1200-1500 eur mesačne, ak sú odmeny. Dlho riešili vyporiadanie majetku s bývalou manželkou. Nakoľko neplatila dlhodobé výživné, bola aj odsúdená Okresným súdom v Poprade, dostala trest 9 mesiacov nepodmienečne, ale sa odvolala a stálo to na súde v Prešove niekoľko rokov. Dlho na výživnom bol okolo 14000 eur. Aby nešla do výkonu trestu, tak ho uhradila, peniaze získala z predaja bytu, ktorý mali už potom v podielovom vlastníctve 1/2. Nepovedal jej, že nemusí platiť výživné, ale ona si to vysvetlila po svojom. Povedal jej, že nemá silu sa s ňou ťahať po súdoch, že výživné má stanovené minimálne, nech si platí, koľko chce. Byt predali asi za 68000 eur, on dostal 33000 eur. Bývalá manželka nikdy nepracovala. V Poprade mali veľa súdov, na ktorých sa snažila preukázať, že nemôže pracovať, ale toto sa nikdy nepotvrdilo. Z jeho pohľadu stratila pracovné návyky. Naposledy pracovala asi v roku 1993. Deti sa s matkou nestretávajú. Najdlhšie s matkou bývali práve C. s B. a G.. Matka bola odsúdená aj za trestný čin týrania detí. Dostala podmienku. Deti majú s matkou zlý vzťah. Povedal by, že najviac je poznačená G., ktorá s ňou bývala najdlhšie.

7. Kolízny opatrovník na pojednávaní nesúhlasil s návrhom matky a navrhol ho zamietnuť.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom otca maloletých detí a oboznámením sa s nasledovnými listinami: návrh matky zo dňa 9.1.2025, zmluva o sprostredkovaní predaja nehnuteľnosti, uznesenie o prenesení príslušnosti, písomné vyjadrenie matky z 24.2.2025, 17.3.2025, 19.3.2025 a 26.3.2025, úradný záznam, vyjadrenie matky zo 16.5.2025, pripojený spis OS Poprad sp. zn. 28P/4/2025 a zistil tento skutočný a právny stav:

9. Maloleté deti A.: B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX pochádzajú z manželstva matky D. A., nar. XX.XX.XXXX a otca F. A., nar. XX.XX.XXXX. Z tohto manželstva pochádza celkovo 9 detí. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 13P/73/2021 – 201 zo dňa 19.03.2013, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č. k. 3CoP/12/2014 – 370 zo dňa 11.06.2014, bolo manželstvo rozvedené. Vtedy maloleté deti D., nar. XX.XX.XXXX, D., nar. X.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX boli zverené do starostlivosti otca. Maloletá G., nar. XX.XX.XXXX, B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX boli zverení do starostlivosti matky a maloletá K., nar. X.XX.XXXX bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

Následne rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 14P/53/2021 – 50 zo dňa 09.09.2021, právoplatný dňa 28.04.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP/7/2022 zo dňa 20.04.2022, boli maloleté deti B. a C. zverené do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná povinnosťou prispievať na výživu maloletých detí minimálnym výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu mesačne na každé dieťa jednotlivo počnúc od 01.09.2021. Zmena zverenia vychádzala zo samotnej vôle maloletých detí, pričom súd mal preukázané, že matka nedokázala zabezpečiť riadnu starostlivosť o deti, matka zanedbávala starostlivosť o maloleté deti, bola bez akéhokoľvek príjmu, neplnila si svoje zákonné odvodové a daňové povinnosti a deťom nezabezpečovala ani zdravotnú starostlivosť. Čo sa týka výšky výživovacej povinnosti súd prihliadol na sociálnu situáciu matky a jej zdravotný stav, súd určil minimálne výživné, ktoré musí platiť každý rodič bez ohľadu na to aký má príjem. V tomto rozhodnom období dosahoval otec priemerný mesačný príjem vo výške 878 eur a matka bola bez príjmu.

10. Podľa vyjadrenia oboch rodičov, má súd za preukázané, že matka je aktuálne naďalej nezamestnaná a bez príjmu. Podľa lustrácie sociálnej poisťovne matka nie je v pracovnom pomere, ani nepoberá žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou. Na jej strane teda zmena pomerov nenastala. Otec pracuje ako automechanik v spoločnosti L. A., G. s čistým príjmom 1200 až 1500 eur v závislosti od vyplatených odmien. Maloleté deti bývajú v spoločnej domácnosti s otcom a jeho partnerkou v podnájme, za ktorý uhrádzajú cca 550 eur. Okrem maloletých detí B. a C. bývajú spolu s nimi aj ďalšie dve už plnoleté deti G. a K.. Maloletý C. navštevuje aktuálne 9. ročník ZŠ v Cabaji a mal. Karolína navštevuje druhý ročník strednej školy v Šali.

11. Podľa § 31 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní.

12. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

13. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

15. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

16. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh matky na zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je nedôvodný a preto ho súd zamietol. Zákon o rodine nepozná žiadne subjektívne ani objektívne dôvody, na základe ktorých by mohla byť zrušená vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu. Tak ako je uvedené už v poslednom rozhodnutí o vyživovacej povinnosti a to uznesení Krajského súdu v Prešove č. k. 21CoP/7/2022 – 94 zo dňa 20.04.2022, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu v Poprade č. k. 14P/53/2021 – 50 zo dňa 09.09.2021, o zmene zverenia maloletých detí do starostlivosti otca a zaviazaní matky na plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom v minimálnom rozsahu, je povinnosťou každého rodiča platiť minimálne zákonné výživné na nezaopatrené nepľnoleté dieťa bez ohľadu na svoje možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Ani nepriaznivé zdravotné, zárobkové a majetkové pomery matky nie sú dôvodom zbavenia sa tejto vyživovacej povinnosti. Napriek tomu, že súd sa podrobne nezaoberal majetkovými pomermi oboch rodičov, považoval vykonané dokazovanie výsluchom otca a oboznámením sa s písomnými vyjadreniami matky za dostačujúce. Skutočnosť, že matka doplatila otcovi zameškané výživné z peňazí

získaných z predaja bytu, ktorý bol v podielovom spoluvlastníctve bývalých manželov s tým, že otcovi bola vyplatená okrem toho druhá polovica z ceny nehnuteľnosti, nie je v žiadnom prípade dôvodom na zánik vyživovacej povinnosti. Vyživovacia povinnosť zaniká až momentom, kedy dieťa nadobudne schopnosť samé sa živiť, čo znamená, že ukončí prípravu na povolanie, teda svoje štúdium. Zákon o rodine pozná situácie, kedy nemusí byť žiadnemu z rodičov určená vyživovacia povinnosť, ktorú upravuje § 62 ods. 6 a ods. 7, kedy je dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov alebo do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, čo však nie je tento prípad, nakoľko starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje výlučne otec a deti sa s matkou vôbec nestretávajú. Na základe uvedených skutočností súd rozhodol tak, že návrh matky ako nedôvodný zamietol.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

2 39P/54/2025

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie (resp. na nariadenie výkonu rozhodnutia) podľa osobitného zákona.